

JAKOV

ŠKOLSKI LIST BR. 7

**TEMA BROJA:
SVIJET BOJA**

**OŠ JAKOVLJE
ŠKOLSKA GODINA
2024./2025.**

UVOD

Dragi svi, pred vama je novi broj Jakova! I ove godine smo pisali, crtali, putovali, postizali uspjehe. Tko nam je bio u gostima, što smo sve posjetili, tko je učenica generacije pročitajte i u ovom broju. Tema broja je svijet boja te stoga donosimo i intervju s našom učiteljicom likovne kulture i organizatoricom Županijskog natjecanja iz likovne kulture Ivanom Mikić.

Dobru zabavu!

Uredništvo

IMPRESSUM

Broj 6, školska godina 2024./2025.

Adresa: Stubička 7, 10297 Jakovlje

Za nakladnika:

Aleksandra Đurđević, ravnateljica

Nakladnik: OŠ Jakovlje

e-mail: ured@osjakovlje.skole.hr

Telefon: 013351200

Odgovorni urednici:

Lidija Jurin Protić, Ivana Košnjar Brnjas, Ivana Votuc Moguljak

Glavni urednik: Mihael Kovačec, 8.b

Grafička urednica: Ivana Votuc Moguljak

Mentorica novinarske skupine: Ivana Košnjar Brnjas

Ilustratori i fotografi: učenici i djelatnici OŠ Jakovlje

Suradnici: učitelji OŠ Jakovlje

Novinari:

Lucija Marinović, Martin Curman, Vanesa Labaš, Dominik Štirjan,

Laura Štirjan, Nika Zorko, Anđela Ivček, Patrik Pucko, Doris

Bočina.

Naklada: 20 primjeraka

SADRŽAJ

Događanja u školi i izvan nje 4

Natjecanja 16

Projekti 23

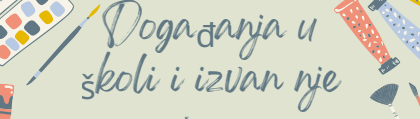
Tema broja: Svijet boja 26

Terenska nastava 33

Učnički radovi 43

Učenica generacije 52

Događanja u školi i izvan nje

NACIONALNI ISPITI U NAŠOJ ŠKOLI

Toliko smo bili nervozni zbog njih, a prošli su tako brzo. Nacionalni ispiti pišu se u četvrtim i osmim razredima osnovne škole. To su ispiti kojima je cilj utvrditi postignuća učenika u temeljnim znanjima nakon određenih obrazovnih razdoblja. Prvi nacionalni ispiti pisali su se u školskoj godini 2022./2023. Mislim da su nacionalni ispiti korisni jer njima pokazujemo svoje pravo znanje bez ikakvih priprema.

Ove godine sam osmi razred i po prvi put susrela sam se s nacionalnim ispitima. Pisali smo ispite iz osam predmeta: Hrvatskog jezika, Matematike, Engleskog jezika, Kemije, Fizike, Biologije, Povijesti i Geografije. Prije nego što su počeli, svi u razredu osjećali smo neku neobičnu kombinaciju uzbuđenja i straha. Učitelji su nas pripremali, roditelji ohrabivali, a mi smo pokušavali ostati smireni iako nam je srce brže kucalo pri samoj pomisli na veliki dan.

Prvi dan ispita bio je najnapetiji. U učionici su nas dočekali dežurni učitelji i kad smo sjeli, dobili smo upute. Kad smo otvorili ispite shvatila sam da nije toliko strašno koliko sam zamišljala.

Pitanja su bila raznolika, neka lagana, neka teška, ali ništa nemoguće. Najviše sam se bojala ispita iz matematike, ali na kraju mi je baš on bio najdraži jer sam znala riješiti gotovo sve zadatke.

Hrvatski je bio zanimljiv jer je bilo i pisanja sastavka, a to je nešto što mi ide od ruke. Engleski mi je bio najlakši jer sam dosta toga već naučila kroz filmove igre i Internet.

Pisanje nacionalnih ispita bilo mi je korisno iskustvo jer sam naučila da testovi nisu tu da nas uplaše, već da pokažemo koliko smo naučili. Također shvatila sam koliko je važno ostati smiren i koncentriran i ne prepustiti se strahu. Iako je bilo stresno, ponosna sam na sebe jer sam dala sve od sebe.

Sada, kad je sve gotovo, osjećam olakšanje, ali i ponos. Nacionalni ispiti pokazali su mi da sam spremna za nove izazove kao što je srednja škola i sve što dolazi poslije.

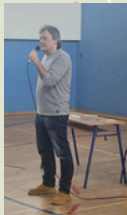
Nika Zorko, 8.b

KNJIŽEVNI SUSRET - HRVOJE KOVAČEVIĆ

10.4. našu školu je posjetio dječji pisac Hrvoje Kovačević. Dva školska sata se družio s učenicima nižih razreda. Prepričavao je neke od svojih „Tajni“, slikovnicu General Kiro Miš te strpljivo odgovarao na učenička pitanja. Učenici su napeto slušali kakvu tajnu krije roman za djecu i mlade „Anđelova šala“. Svoj prvi roman za djecu, iz kojeg će kasnije nastati cijeli niz sličnih romana, u početku je nazvao „Maštalac“, ali je naposljetku smislio novi, prikladniji naslov – „Tajna Ribljeg Oka“. Upravo ga je ta „Tajna“ u naslovu motivirala da piše romane slične tematike u kojima će se uvijek pojavljivati neka tajna. Tako slijede „Tajna crne kutije“, za koju je dobio Nagradu Grigor Vitez, „Tajna Zmajeva vrta“, „Tajna Zlatnog Zuba“, „Tajna mačje šape“, „Tajna tužnog psa“, „Tajna graditelja straha“ i mnogo drugih „Tajni“. Iako je danas zbog svojih „Tajni“ poznat kao pisac za djecu, Hrvoje piše i za odrasle.

Susret je potaknuo djecu da požure u knjižnicu i posude jednu od Tajni. Želimo mu još puno novih i napetih knjiga te se nadamo da će nas ponovno razveseliti s svojim dolaskom.

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Svake godine se u listopadu obilježavaju dani zahvalnosti za plodove zemlje. Tada posebno zahvaljujemo na dobrim žetvama, svom blagu koje nam je priroda udijelila te na vrijednim rukama ratara i ostalih koji su sudjelovali u stvaranju najmirisnijih pekarskih proizvoda.

Dani kruha su povezani s bogatom tradicijom koja se prenosi generacijama. Cilj je očuvanje kulturne baštine te ukazivanje na važnost rada i znanja koji su potrebni za proizvodnju kruha i drugih pekarskih proizvoda.

18. listopada 2024. u našoj je školi sve mirisalo. Učenici su s veseljem donosili razne pečene proizvode i s ponosom govorili o nastanku istih. Uz pomoć svojih učiteljica izložili su ih u učionicama i s nestrpljenjem su čekali kušati ih. Na holu škole je postavljen stol na kojemu su izloženi primjerci pekarskih proizvoda svih razrednih odjela nižih razreda. Vjeroučitelj Ivan Mandić blagoslovio je hranu, učenike i sve ostale prisutne te je im je uputio lijepe i poticajne poruke.

Zahvaljujemo svim vrijednim rukama koje su pripremile ukusne proizvode prepune ljubavi.

Njeguimo tradiciju i cijenimo darovano.

Novinarska skupina nižih razreda

Događanja u školi i izvan nje

JAKOVLJANSKE JESENI

U organizaciji KUD-a Jakovlje 19. 10. 2024. održane su 13. Jakovljanske jeseni. Posjetitelji su mogli uživati u kulturno-umjetničkom programu, a imali su priliku upoznati se s proizvodima obiteljskih poljoprivrednih gospodarstva sa područja Općine Jakovlje. Naša se zadruga predstavila izložbeno - prodajnim štandom sa učenicama Emom Starman i Miom Tumbri. Voditeljica zadruge Darija Belinić bila je voditeljica programa.

Događanja u školi i izvan nje

Učeničke zadruge Zagrebačke županije posjetile središnju Bosnu i Oš „Bila“

Od 14. do 16. svibnja predstavnici 19 učeničkih zadruga iz Zagrebačke županije boravili su u središnjoj Bosni i Hercegovini u sklopu projekta Međunarodne suradnje učeničkih zadruga. Domaćin je bila Osnovna škola „Bila“, gdje su se gosti uključili u niz zajedničkih aktivnosti i radionica.

Ukupno 62 sudionika – učenici i voditelji zadruga – obišli su hidrocentralu Jajce II, spomen obilježja u Križančevu Selu i „Osmici“, samostan u Gučkoj Gori, Katolički školski centar „Petar Barbarić“, Muzej u Travniku, slapove Plava voda, rodnu kuću nobelovca Ive Andrića, etno selo „Čardaci“ te Plivska jezera i slapove Plive.

U OŠ Bila održane su četiri radionice izrade ukrasnih i uporabnih predmeta, a domaćini su organizirali i edukativne sadržaje o sigurnosti djece u medijskom prostoru.

Ovaj međunarodni projekt već godinama omogućuje učenicima iz Hrvatske da upoznaju vršnjake iz Mađarske, Vojvodine, Sjeverne Makedonije, Rumunjske, Bosne i Hercegovine te Crne Gore. Cilj je poticanje suradnje, njegovanje kulturne baštine i jačanje identiteta kod mladih, posebice kroz povezivanje s hrvatskom zajednicom izvan Hrvatske.

Događanja u školi i izvan nje

školski medni dan

U ponedjeljak, 9.prosinca
2024.godine u našoj školi
se provodila mjera
Školskog mednog
dana, koju je organizirala
Agencija za plaćanja u
poljoprivredi, ribarstvu i
ruralnom razvitku.

Učenicima prvog razreda:

- područna škola Kraljev
Vrh-3 učenika
- matična škola Jakovlje-

1.a-16 učenika

- matična škola Jakovlje-
- 1.b-15 učenika

- matična škola Jakovlje-
- posebni razredni odjel-1
učenik

podijeljene su vrećice sa
staklenkama meda (450
grama) i edukativnom
brošurom, a učenicima je
prezentirana " Priča sa
cvjetne livade".

Događanja u školi i izvan nje

Predstava za sv. Nikolu

Povodom dana sv. Nikole učenici nižih razreda su pogledali ekološki mjuzikl za djecu Pufi u šumi. Djeca su se nasmijala prateći pustolovine malog psića Pufija koji se izgubio i traži svoju djevojčicu. Lutanjem po šumi upoznaje novo društvo, pomaže im u nevoljama te uči o važnosti zaštite prirode i okoliša. Nakon predstave stigao je sv. Nikola i djeci poklonio slatkiše. Hvala Općini Jakovlje na edukativnoj i zabavnoj predstavi te na slatkom daru.

Događanja u školi i izvan nje

Božićna priredba

Učenici su zajedničkim radom sa svojim učiteljicama priredili božićnu priredbu na kojoj su plesom, pjesmom, igrokazima i recitacijama dočarali radost Božića. Između svakog nastupa dječji zbor pod vodstvom učitelja Željka Šošarića otpjevao je prigodnu pjesmu. Učenici 3.a razreda pod mentorstvom učiteljice Višnje Šobak na božićnoj priredbi su izveli igrokaz Patnje jednog vuka. Zločesti Vuk iz Crvenkapice se popravio te postao dobar. Djeca su bila izvrsna, pravi mali glumci, svi smo su dobro nasmiјjali. Učitelji i roditelji su se ponosili svojom djecom te smo svi zadovoljni nakon priredbe otišli svojim kućama.

Odgazanja u školi i izvan nje

škola plivanja

I ove školske godine učenici 3. razreda prošli su obuku plivanja pod stručnim vodstvom trenera plivanja Plivačkog kluba "Olimp". Obuka je realizirana na bazenima u Tuheljskim Toplicama u vremenu 5.-16. svibnja. Standardna obuka plivanja uključuje provjeru plivanja, rad na suhom, igre u vodi, plovnost u dinamičkom i statičkom položaju i na kraju finalno testiranje. Učenici su naučili disati u vodi, plutati na trbuhu i leđima, roniti, skakati na noge te su se oslobodili straha od vode.

Na kraju obuke našim malim plivačima podijeljene su diplome sa ocjenom završnog testiranja.

Zahvaljujemo Plivačkom klubu "Olimp" na suradnji i profesionalnosti u radu s djecom.

Također zahvaljujemo Općini Jakovlje koja je osigurala učenicima besplatan prijevoz do bazena u Tuheljskim Toplicama te sufinancirala školu plivanja

Učenici 3. razreda OŠ Jakovlje išli su u školu plivanja od 5. do 16. svibnja 2025. Svaki dan smo se nakon 2. sata nastave autobusom putovali u Tuheljske toplice na bazene gdje su nas dočekali treneri. Većina nije znala plivati, ali smo se dobro zabavljali, vrijeme je brzo prošlo, i što je najvažnije naučili smo plivati!

Ta dva tjedna su bila nezaboravna i korisna. Sad znam plivati i skakati u vodu i baš m je drago što sam išla u školu plivanja.

Ana Klančir, 3.b

Prirredba za kraj školske godine

U kino dvorani u Jakovlju održana je u četvrtak 11.6. završna školska priredba gdje su sudjelovali učenici OŠ Jakovlje. Veselim nastupima pokazali su svoje talente i pozdravili se s ovom školskom godinom te krenuli u susret ljetu i ljetnim praznicima. Priredbu su vodili učenici Branko Vid Seničić i Lucija Marinović. Nakon pozdravnog govora ravnateljice Aleksandre Đurđević redale su se izvedbe. Bilo je tu odličnih recitacija, pjesme, svirke te sjajnih igrokaza. „Ogledalce“ je odlično izvela dramska skupina po vodstvu učiteljice Ksenije Seničić. Igrokaz „Potraga za znanjem“ koji su znalački izveli učenici 3.a pod vodstvom učiteljice Višnje Šobak bio je duhovit i poučan. Podsjetili su nas da je lijenost slabost, te koliko je znanje bitno. Uživali smo u glazbenim točkama, zboru koji je pratio na klaviru učitelj Željko Špoljarić, sviračima Tinu Voriću, Luciji Marinović, Lani Kostanjčar te pjevačici Sari Novosel. Na kraju priredbe bilo je i suza radosnica. Učenici 4.b priredili su iznenađenje i oprostili se sa svojom učiteljicom Ivanom Košnjar Brnjas. Svi učenici koji su nastupali su bili sjajni.

Događanja u školi i izvan nje

Natjecanja

županijska smotra LiDraNo 2025 (Smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva)

LiDraNo je smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva osnovnih i srednjih škola koja se održava svake godine. Potiče se njegovanje hrvatske riječi i jezične baštine. Kategorije: literarni izraz, samostalni novinarski izraz, školski list, dramski pojedinačni i skupni izraz te radijski izraz. Poretka nema, nego se iznose mišljenja i komentari stručnog povjerenstva.

Osnovna škola Velika Mlaka bila je domaćin Županijske smotre LiDraNo dana 7. ožujka 2025. Smotra je održana u Pučkom otvorenom učilištu Velika Gorica. Na Županijsku smotru LiDraNo upućena su dva rada učenica naše škole. U kategoriji literarni izraz odabran je rad učenice Doroteje Žučko „Črč“ mentorice Kristine Kraljić-Pihač. U kategoriji samostalni novinarski izraz odabran je intervju učenice Vanese Labaš (članica novinarske skupine) mentorice Ivane Košnjar Brnjas. Vanesa je intervjuirala učenicu Elenu Vukojević, djevojčicu iznimno pozitivnog duha i osobu koja nadahnjuje druge svojom hrabrošću i upornošću.

Stručno povjerenstvo, nakon razmatranja svih radova prema određenim kriterijima, nije imalo lagan zadatak. Trebalo je predložiti radove na državnu razinu.

Sreći nije bilo kraja kada su spomenuta imena učenica naše škole. Oba pristigla rada iz naše škole upućena su na Državnu smotru LiDraNo.

Kod djece treba poticati kreativno izražavanje, razvoj jezičnih i umjetničkih vještina te promicanje kulture čitanja i pisanja. Treba ih potaknuti na iskazivanje svog talenta. Zbog toga LiDraNo ima svoju čar. Promiče sve navedeno.

učiteljica Ivana K. B.

LiDraNo 2025.

U svibnju 2025. sudjelovala sam na državnoj smotri LiDraNo. To je smotra literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva osnovnih i srednjih škola koja se održava svake godine. Ove godine se održavala u Vinkovcima. Tu sam bila zahvaljujući pjesmi ČRF koju sam napisala na kajkavskom narječju. Smotra je trajala tridana, a sa mnom je išla moja mentorica, učiteljica hrvatskoga jezika Kristina Kraljić-Pihač. Sudjelovalo je jako puno djece iz svih krajeva Hrvatske, a mi smo došle autobusom iz Zagreba. Smješteni smo bili u tri hotela, a sobe smo dijelili i to je bilo zabavno jer smo imali vremena za upoznavanje i druženje. Uz svečano otvaranje i zatvaranje smotre, održavalo se dosta okruglih stolova i događanja. Imala sam priliku vidjeti i neke izvedbe druge djece, skupne nastupe, školske listove, čuti neke radijske emisije, priče i pjesme. Sve je bilo jako lijepo. Razveselilo me, također, što sam imala priliku upoznati Hrvoja Kovačevića, jednog od mojih omiljenih pisaca.

Prije odlaska iz Vinkovaca, posjetili smo i Gradski muzej. Zanimljivo je bilo obilaziti Muzej prepun narodnih nošnji i predmeta iz prošlosti.

Iz Vinkovaca sam donijela kući poneki suvenir, jedno veliko iskustvo i puno uzbudljivih uspomena koje ću pamtili cijeli život.

Dorotea Žučko, 5.a

LiDraNo 2025.

Natjecanja

Novinarski rad predložen za Državnu smotru

RAZGOVOR S NAŠOM HRABRICOM, UČENICOM ELENOM
VUKOJEVIĆ

Sve je moguće.

Sjesti i plakati. Odustati. Živjeti u tuzi. Ne osvrnuti se oko sebe. Sve to mogla je učiniti, ali nije. Elenica, kako je od milja nazivamo mi- prijatelji, njezina asistentica i učiteljica, djevojčica je iznimno snažnoga i nepokolebljivoga duha. Rođena je prijevremeno. Težila je samo 1040 grama, a dužina njezinog krhkog tijela iznosila je 40 cm. Dijagnosticirana joj je infantilna cerebralna paraliza (obostrana dipareza) s navršene tri godine. Različite emocije prate je svakodnevno, ali ona i dalje neumorno trči svoj maraton. Iz dana u dan.

Kao tvoja prijateljica iz razrednog odjela dobro te poznajem, ali voljela bih da i ostali upoznaju veoma posebnu djevojčicu. Predstavi se. Zovem se Elena Vukojević i rođena sam 5. rujna 2013. Živim s mladim bratom Davidom i majkom Natašom u Jakovlju. Učenica sam četvrtog razreda. Ukratko o sebi mogu reći da sam hrabra, uporna, trudim se biti dobra u školi i prema svima želim biti dobra i pristojna. Smatram kako lijepe riječi vrata otvaraju.

Kakva si bila kao djevojčica? Prije negoli si krenula u školu. Kao djevojčica bila sam jako sramežljiva i bojala sam se svega. Rođena sam prije predviđenog vremena, male kilaže i doktori su se jako trudili i borili za moj život. Kao i moja mama. Možda sam bila krhka, ali imala sam veliku potporu i ljubav koja me jačala.

Upoznaj nas sa svojom dijagnozom.

Budući da me majka rodila prijevremeno, prva dva i pol mjeseca provela sam u inkubatoru u bolnici. Mama je cijelo vrijeme bila uz mene. S tri godine dijagnosticirana mi je infantilna cerebralna paraliza (obostrana dipareza). Uslijedili su brojni pregledi, liječenje i terapije. Dok su druga djeca bila u vrtiću, ja sam vježbala kod tete Sanje (FIZIO SANJA), u bolnici i kod kuće. Ubrizgavan mi je botoks u potkoljenice (za opuštanje mišića), ali nije uvijek bilo uspješno. Usprkos svemu što se događalo, mama nije odustajala, a ni ja. Terasuit metoda omogućila mi je povećanje pokretljivosti i jačanje mišića te sam svoje prve korake napravila s četiri godine. To je bio moj prvi i veliki početak. Za moju mamu i mene ostvarenje snova. Sa šest godina krećem u vrtić i napokon se mogu družiti i igrati s drugom djecom. U vrtiću sam provodila dnevno samo dva sata jer sam ostatak vremena imala vježbe, ali svejedno sam bila sretna i uzbuđena svaki dan kada bih dolazila u vrtić. Polaskom u školu dodijeljena mi je asistentica koja mi je uvelike pomagala. Imala sam štake, ali najveći sam oslonac vidjela u asistentici.

Robotska terapija, Specijalna bolnica za zaštitu djece s neurorazvojnim i motoričkim smetnjama, Goljak 2, Zagreb

HOBI I POTREBA

Veoma voliš konje. Kako se stvorila ta ljubav?

Jednog dana mama me upitala želim li probati jahati konja. Bojala sam se visina i to mi je bila prepreka, ali strah sam pobijedila razgovorom i postupnim približavanjem toj plemenitoj životinji. U Centru „Ritam s konjem“ jašem konja Salurna. Obožavam konje. Željela bih postati profesionalna jahačica. Volim raditi različite vježbe na konju (npr. okretanje i ležanje na konju). To je moj hobi, a ujedno i vježba. Spojili smo ugodno s korisnim.

Centar „Ritam s konjem“ podružnica je Udruge fizioterapeuta i radnih terapeuta Zagorja. Početno djelovanje Centra usmjereno je pružanju inovativne i nedostupne terapije u KZŽ pomoću konja – hipoterapije. Nizom godina i razvoja Centar je svoje djelovanje proširio na niz djelatnosti.

Kako provodiš slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme volim slušati glazbu i plesati u svojoj sobi. To me opušta. Želim jednoga dana slobodno i bez straha od pada plesati kao i druga djeca. Moja mama kaže da mi je samo nebo granica, ali za sve treba vremena i truda.

ŠKOLA + PRIJATELJSTVO = SREĆA

Kako uspijevaš uskladiti svoje obveze u školi s obvezama izvan škole? Ponekad imam naporne i teške dane i budem jako umorna. Ujutro, prije nastave, idem na fizikalnu terapiju i nakon toga u školu. Nekada odmah nakon nastave idem na jahanje i vježbe. Domaću zadaću i druge zadane zadatke odrađujem redovito. Bitna je organizacija vremena. Uz maminu pomoć kod kuće uspijem sve odraditi. Novinarsku skupinu volim pohađati i veseli me pisanje sastavaka. Rado prenosim svoje misli i osjećaje na papir.

Koliko ti znači razumijevanje i potpora prijatelja?

U razrednom odjelu dobro se osjećam i sa svima se dobro slažem. Za to je zaslužna moja učiteljica. Prijatelji me poštuju, ohrabruju i pomažu mi. Veoma ih volim, kao i svoju učiteljicu i asistenticu koja je najbolja osoba na svijetu.

Po čemu misliš da si drugačija od ostale djece?

Trudim se biti dobra i draga prijateljica svima. Želim pomoći svakome, koliko god mogu. Ponekad osjećam da sam malo drugačija od ostale djece zato što teže hodam, ali mogu sve što želim i radim ono što me veseli. Moja mama govori da se ne opterećujem onime što drugi govore jer sam savršena baš takva kakva jesam i zato sam voljena. Ponekad bih htjela raditi sve što i ostala djeca, ali ne mogu baš sve. Tada izaberem ono što ja mogu i izvršavanje toga veseli me. Veoma bih voljela ići na ples, vježbati s prijateljima, trčati s njima... Sada sam puno stabilnija na nogama. Vjerujem kako ću marljivošću i radom, jednoga dana, trčati kao i ostali.

Što misliš da možeš ti, a ne mogu drugi?

Dosta ljudi ne zna jahati konje. Ja sam imala sreću naučiti jahati. Iako imam poteškoće s hodom, mislim da sam spretna u vođenju lopte. Neki ne znaju slušati druge. Čini mi se kako je sve ubrzano i ljudi čuju, a zapravo ne razmišljaju o onome što im se govori. Nisam jedna od njih. Volim svakoga poslušati, popričati i savjetovati. Ima još dosta primjera. Ako mislim da nešto ne mogu, probat ću i onda se uvjeriti je li to zaista tako. Moje stanje može mi otežati određene stvari, ali to ne znači da sam ograničena u životu.

Što nikako ne bi voljele čuti osobe s poteškoćama u razvoju?

U redu je poticati pozitivan stav, ali ljudi bi trebali pokušati vježbati empatiju i suosjećanje. Ne treba gledati na osobu, koja ima poteškoća s hodanjem kao ja, s čuđenjem. Pokušajte na nas gledati kao i na sve ostale „normalne“. Ja sam puno više od dijagnoze koju imam. Želim samo istaknuti kako se marljivošću postižu željeni rezultati. Nas ne treba sažaljevati. Treba nas samo pustiti da budemo dio društva. Možemo puno toga, ali do cilja dolazimo drugačijim načinom.

Novinarska skupina
Vanessa Labaš i Elena
Vukojević

Sudoku natjecanje

Školsko SUDOKU natjecanje održano je 25.10.2024. na kojem je sudjelovalo 28 učenika naše škole. Iz kategorije Bistriči (1. – 4. razred) njih troje uspjelo se plasirati na regionalno natjecanje.

U subotu 23.11.2024. u OŠ Eugena Kumičića u Velikoj Gorici održano je Regionalno SUDOKU natjecanje. Našu školu predstavljalo je troje učenika: Lana Kostanjčar, 4.r, Vito Ivček, 4.r i David Hreščan 3.r.

DJEVOJČICE U STEM-u

Osnovna škola Jakovlje i ove godine uključila se u projekt "Djevojčice u STEM-u". U projektu sudjeluju učenice sedmih i osmih razreda, a provode ga učiteljice matematike Danijela Razum i Marija Kljenak Vilovčević. Sudjelovanjem u projektu kod djevojčica se želi pobuditi ljubav i interes prema matematici, prirodnim znanostima, informatici te razvijanje suradnje, kreativnosti i kritičkog razmišljanja.

U projektu ove godine sudjeluju učenice: Paola Kereša, Enna Pučić, Gabriela Grgec, Anđela Ivček, Lucija Pasanec, Elena Kostanjski i Ana Tomašić.

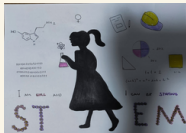
Kroz projekat moramo odraditi nekoliko aktivnosti. Neke smo već do sada odradili a to su:

1. aktivnost: Sigurnost na internetu i autorska prava

Prva aktivnost koja je zadana u projektu bila je proučiti autorska prava i sigurnost na internetu. Učenice su ponovile gradivo o tome kroz zadane igre.

2. aktivnost: Izrada loga projekta

Druuga aktivnost bila je izraditi logo projekta. Logo je izradila Paola Kereša učenica 7. razreda.

Projekti škola za Afriku

U subotu, 9.11., u našoj školi je održan humanitarni kadetski šahovski turnir u organizaciji Šahovskog kluba Jakovlje. Na turniru je sudjelovalo dvadesetak natjecatelja iz Jakovlja i Luke. Sredstva prikupljena kotizacijama i donacijama namijenjena su Unicefovom programu „Škole za Afriku“ kojim se djeci iz najsiromašnijih dijelova Afrike omogućava školovanje. Na turniru je prikupljeno 187 eura. Velika zahvala organizatorima i natjecateljima koji su svojim zalaganjem pridonijeli uspjehu turnira.

Projekti škola za Afriku

Tema broj 1: Svijet boja

U SVIJETU LIKOVNE UMJETNOSTI - UPOZNAJEMO SLAVNE SLIKARE

Piet Mondrian

Mondrian je bio nizozemski slikar. U početku na svojim slikama koristi motive. Kasnije je slikao apstraktne slike. U slikama je koristio slobodan i smiren ritam obojenih kvadrata i pravokutnika obrubljenih crnim linijama. Boje je sveo na tri osnovne: žutu, plavu i crvenu.

MONDRIAN, Piet,
Kompozicija u crvenom,
žutom i plavom

Vincent Van Gogh

Van Gogha se smatra jednim od najvećih slikara u povijesti europske umjetnosti.

Sva svoja djela (oko 900 slika i 1100 crteža) stvorio je u vremenskom roku od 10 godina prije nego što je podlegao mentalnoj bolesti. On je i klasičan primjer neshvaćenog umjetnika. Tek nakon smrti su mu slike postale poznate i cijenjene.

GOGH, Vincent van,
Cesta s čempresima

Tema broj 1: Svijet boja

U SVIJETU LIKOVNE UMJETNOSTI - UPOZNAJEMO SLAVNE SLIKARE

Salvador Dalí

Dalí je bio španjolski slikar, pisac, dizajner i autor filmova. Zapamćen je po svojim snažnim i bizarnim slikama. Jedan je od najpoznatijih predstavnika nadrealizma u slikarstvu. U svojim slikama spaja stvarnost i snove.

ALÍ, Salvador Felipe Jacinto,
Atavistički rudimenti nakon kiše

LEONARDO DA VINCI, Mona Lisa

Leonardo je rođen 1452. u malenom gradiću Vinci u Italiji. Nije imao prezime pa su ga ljudi prozvali Leonardo od (iz) Vincija (tal. Leonardo da Vinci). Bio je talijanski slikar, arhitekt, izumitelj, glazbenik, kipar, mislilac, matematičar i inženjer. Ukratko, bio je najveći genij renesanse - višestruko nadaren čovjek neutažive znatiželje i žudnje za novim spoznajama.

Tema broja : Svijet boja

U SVIJETU LIKOVNE UMJETNOSTI - UPOZNAJEMO SLAVNE SLIKARE

Pablo Picasso

Pablo Picasso je bio španjolski slikar, suosnivač kubizma i jedan od najpoznatijih umjetnika 20. stoljeća. Njegova prva riječ bila je „piz“, skraćeno od lápiz (što je španjolska riječ za olovku). Njegov otac, također umjetnik, obrazovao ga je od 7. godine. Nakon što je, igrom slučaja, dovršio očevu sliku golubova, otac mu je predao sve svoje kistove, boje i palete i nikada više nije slikao iz razloga što je slika bila zadivljujuće lijepa. Sa 16 godina upisao je Likovnu Akademiju San Fernando gdje je bio godinama ispred kolega u razredu koji su bili 5-6 godina stariji od njega.

PICASSO, Pablo,
Žena koja plače

Vasilij Vasiljevič Kandinski

Kandinski je bio ruski slikar. Jedan je od najvažnijih slikara 20. stoljeća. Inspiracija su mu bila istraživanja glazbe i poezije. Vjerovao je da oblik, boja i linija mogu poput zvuka i riječi izraziti i izazvati unutrašnje vibracije duše (doživljaje).

KANDINSKI, Vasilij, S crnim lukom

Tema broj 1: Svijet boga

županijsko natjecanje iz likovne kulture

Dana 5.3. 2025. u našoj školi održano je Županijsko natjecanje iz likovne kulture. U goste su nam došli natjecatelji i njihovi mentori iz mnogih osnovnih i srednjih škola Zagrebačke županije. U uvodnom dijelu programa poslušali smo himnu koje su izvele učenice Lucija Marinović i Sara Novosel iz 6.b razreda te nekoliko recitacija. Zatim su ravnateljica Aleksandra Đurđević te učiteljica likovne kulture Ivana Mikić pozdravile prisutne i upoznale ih s tijekom programa. Slijedilo je proglašenje i podjela nagrada i priznanja mentorima te učenicima koji su osvojili prva tri mjesta. Natjecanje je završilo odlaskom učenika u Kulturno-turistički centar Bistra, razgledom škole i okoliša te zaslužnim ručkom u blagovaonici naše škole.

Na natjecanje je pristiglo ukupno 18 radova iz 6 srednjih škola te 71 rad iz 23 osnovne škole. Prosudbeno povjerenstvo je odabralo 20 najuspjelijih radova osnovnih škola te 9 radova srednjih škola koje smo mogli vidjeti na izložbi. Od najuspjelijih su se na državnu razinu plasirala po 3 rada za osnovne i 3 rada za srednje škole.

Tema broj 1: Svijet broj 1

ŽUPANIJSKO MJESEČANJE
LIK
2025.
JAKOŠE

Intervju s učiteljicom likovne kulture- Ivanom Mikić

Tema briga : Svijet boga

Koliko dugo radite u našoj školi?
Iako se čini kao da je prošlo tek par godina, ove
2025. proslavila sam 13 godina
rada u Osnovnoj školi Jakovlje. Nevjerojatno, ali
prošlo je za tren.

Jeste li zadovoljni radom ?

Hm, teško je ukratko odgovoriti na ovo pitanje.

Odgovor ovisi o doba dana i zbivanju
koje trenutno dešavaju oko mene. No u globalu
jesam. Škola se nalazi blizu moga
mjesto stanovanja, što mi je bitno tako da ne
moram gubiti mnogo vremena na
vožnju. Škola ima relativno mali broj učenika, pa
nije prevelika gužva ni u razredu, ni
na hodniku, ni u zbornici. Također, veliki je plus što
ne radim u gradu, više mi
odgovara mentalitet manjeg mjesta. Djeca su
uglavnom dobra, živahna, ali pristojna i
u duši dobra. Najviše volim upravo rad u razredu,
sat likovne kulture i veselje koje
vidim na licima onih koji se vole kreativno
izražavati. Također, sretna sam i
zadovoljna zato što sam upravo u ovoj školi stekla
iskrena prijateljstva za cijeli život.

Što biste htjeli promijeniti?

Kako u svakom poslu, tako i ovdje ima pozitivnih i negativnih strana, dobrih i loših
dana. Promjene... ima dosta stvari na čemu bi trebalo poraditi, istina jest da
promjena dolazi od unutarnje želje svakog pojedinca, no za realizaciju ipak trebamo
svi kao kolektiv. Osobno, prvo moram promijeniti sama sebe... voljela bih više svoje
učenike motivirati za globalnu suradnju sa drugim školama, prostorima, ljudima.

Volite li biti razrednica i zašto?

Auuuu! Opet jedno interesantno pitanje. Ima dana kada bih najviše željela doći u
školi i samo predavati svoj predmet...ta misao se javlja kada se nagomila hrpa
administracije što se tiče razredništva. Također, kada nastupi neki golemi problem u
razredu. Tada se lupam po glavi i razmišljam da li mi to zaista treba u životu. A onda
opet, tu su i oni predivni trenuci. Onaj prvi dan kada stanete u razred i kada kažete:
Dobar dan petiši, ja sam vaša razrednica. Pa zajednički izleti, razredne tajne, priče o
ljubavima, maturalki, zagrljaji koje znam kao razrednica primiti ali i dati. Trenuci
iskrenosti, utjehe, lijepih i toplih riječi koje međusobno razmijenimo. Znate, kao
razrednik, povežete se s tom djecom. Postaju moji. I koliko god dajemo pažnje svim
razredima, ipak onom svom dajemo malo više. I sebe i svojih misli. Gledamo ih
drugačije, nježnije, toplije. I najviše se na njih upravo iz tog razloga deremo :) Uvuku
nam se pod kožu do 8. razreda i rastanak je svaki put jako emotivan. Također, kao
razrednici pruži mi se prilika da upoznam i neke divne roditelje. Sa nekima ostajem i
dalje u kontaktu. Moj sadašnji razred prošle me godine dovodio do ludila, ali ove kao
da su postali zreliji i baš uživam u našim trenucima druženja.

Znamo da imate malo slobodno vremena jer crtate i izrađujete razne predmete, možete nam reći što točno.

Da, evo prije 3 godine otvorila sam pauzalni obrt. U vrijeme dok ne radim u školi bavim se izradom portreta i karikatura po narudžbi, oslikavanjem svilenih šalova i kravata, izradom ručno oslikanog drvenog nakita (naušnice, ogrlice, narukvice...), izradom magneta i raznih suvenira...

Jeste li zadovoljni prodajom istih?

Pa jesam. Dosta je velika potražnja, posebno za portretima i karikaturama. Ljudi više ne znaju što kupiti nekome za obilježavanje važnih životnih događaja te često izaberu baš ovakav vid uspomene.

Organizirate i likovne radionice, tko su polaznici i gdje pronalazite ideje?

Da u sklopu svog obrta registrirala sam i taj dio. Gotovo svake subote prije podne u svom malom ateljeu (tzv. Crvenoj kućici odmilja) organiziram likovne radionice za djecu. Većinom je to slikanje na platnu. Polaznici su djevojčice i dječaci iz Bistre, Zaprešića, Jaklanovca, Jakovlja, Igrišća, Kraljev Vrh... Osim tih radionica prigodno znam gostovati u nekim ustanovama (knjižnicama, kulturnim centrima) gdje održavam prigodne likovne i kreativne radionice (Uskrs, Božić, Mjesec knjige i slično).

Što najviše volite raditi u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme najviše se volim družiti sa svojom obitelji i prijateljima. Obožavam putovati, kao i moja malena obitelj. Imam sreće da i su mi suprug i djeca isto veliki skituljci. Svaku slobodnu priliku koristimo za mali vikend bijeg u neke nama još neistražene krajeve. Čim se vratimo s putovanja, već skupljamo u kasicu za novo.

Također, volim šetnje, druženje uz kavu i po mogućnosti neku živu glazbu. I naravno, volim slikati i sebi za dušu. Ponekad je teško razdvojiti kad prestaje posao, a kad počinje užitek, zato što volim ono što radim.

Imate li kakvu izložbu u planu?

Naravno. Prva u planu je sada u skupna izložba članova udruge ULAB, čiji sam i ja član. Nakon toga planiram jednu samostalnu izložbu sljedeće godine. Ideja postoji, a realizacije je tek u samim počecima, uglavnom, bit će. Također kroz godinu se javljam i na razne likovne natječe, gdje se ponekad moji radovi nađu izabrani od strane žirija i budu izlagani po galerijama.

Koji su vam još neostvareni ciljevi?

Cilj. nemam neki veliki cilj. Nemam krajnje veliko odredište. U poslovnom dijelu zadovoljna sam sitnim pomacima koje radim. Voljela bih izlagati svoje radove, voljela bih slikati i uživati u tome što radim. Razni projekti i mogućnosti otvaraju se svakodnevno, bez nekog pretjeranog traženja. U školi, sretna sam u razredu, samo bih voljela možda više povezati putovanja i nastavu. U privatnom životu, cilj mi je sa suprugom odgojiti svoju djecu u sretno, uspješno i snalažljivo ljude, ljude koji odlaze na spavanje mirne duše i raduju se svakom novom jutru. Samo neka svima bude zdravlja i ne postoji nemoguće, sve je moguće.

Što biste savjetovali djeci koja bi htjeli postati učitelji likovne kulture?

Savjetovala bih da slijede svoje srce. Ako je to ono što žele, onda neka to pokušaju i ostvariti. Nitko ne zna u kojem će se smjeru odgojno obrazovni sustav razvijati, kako će izgledati nastava, kakve će biti plaće pa da mogu dati pametan objektivni savjet. Ali mogu reći ovo - smatram se neizmjereno sretnom osobom. Imala sam najbolje roditelje na svijetu koji su osluškivali moj karakter dok sam odrastala i nisu me tjerali da upišem srednju školu po njihovom izboru, nego po svom. Uživala sam u svakom danu. Kasnije, uspjela sam upisati fakultet koji je opet bio po mom vlastitom izboru. I tamo sam uživala u svakom trenutku. To je bilo 9 godina školovanja, 9 godina koje nikada ne bih mijenjala za ništa drugo. I te godine školovanja omogućile su mi da radim što volim. Ukoliko je vaša želja postati učitelj likovne kulture, radite na tome da to postanete! Ukoliko želite biti frizerke, radite na tome! Vaša budućnost je u vašim rukama.

TERENSKA NASTAVA

IZLET U SEKIRIŠĆE

Predivan jesenski dan učenici nižih razred proveli su na terenskoj nastavi u Sekirišću. Djelatnici udruga za promicanje narodnih običaja, starina, priča i legendi „Coprnjaki i coprnice“ poveli su učenike, učiteljice i asistentice u nastavi u šetnju izletničko-poučnom stazom „Coprnjasti put“ i upoznali ih sa starim običajima i legendama svoga kraja.

Veseli i dobro raspoloženi učenici mogli su kušati čarobni napitak, brati lizalice u „začaranoj“ šumi, jesti coprnjastu juhu (pileću juhu s rezancima) te sudjelovati u starinskim igrama poput gađanja lukom i strijelom, jahanju na metli, zabijanju čavla u panj (uz nadzor odraslih), radionici izrade luka i strijele, jahanju na konjima i još nizu drugih zabavnih sadržaja. U šumi su ih razveselile razne igre koje su igrali njihove bake, djedovi, mame i tate. Posebno ih je veselila vožnja kočijom, koju su svi s nestrpljenjem čekali. Posjetili su i autohtonu klet. Tamo je svima podijeljen sir koji su nosili kao uspomenu svojim kućama. Dan prepun uzbuđenja završio je ručkom i natjecateljskim igrama te plesom i zabavom usred bijela dana.

Posjet Sekirišću je bila odlična prilika za uživanje u ljepoti prirode, učenju kroz igru i istraživanje.

Novinarska skupina nižih razreda

TERENSKA NASTAVA

IZLET NA HRVATSKU RADIOTELEVIZIJU

Jednog školskog dana dobili smo obavijest da mi, petaši, s razrednicima idemo na jednodnevni izlet u Zagreb. Svi smo se tome jako razveselili i brojili dane do polaska.

Dana 1.4. posjetili smo HTV tj. Hrvatsku radioteleviziju.

Nisam ništa znao o našoj najvećoj televizijskoj kući, ni kako izgleda i što se tamo događa. Od voditeljice smo saznali da je HTV bila u početku radio. Kasnije su uveli snimanje i prikazivanje na ekrane.

Zgrada je bogato opremljena raznom tehnologijom (kamere, mikrofoni, zvučnici...) Vidjeli smo i najstariju kameru kojom je snimljeno otvorenje Zagrebačkog velesajma davne 1990.- Ta kamera nije imala mogućnost

prepravljanja snimaka i govora kao danas. Posjetili smo studije gdje se snimaju razne emisije. Jedan studio služi za snimanje više emisija, samo mu se promijeni scenografija. Pripremaju se i snimaju intervju-i s poznatim osobama, kvizovi (Tko želi biti milijunaš), vijesti i emisije Dobro jutro, Hrvatska te Plodovi zemlje-najdugovječnija emisija o poljoprivredi.

Dok se emitiraju vijesti, voditelj gleda u kameru i čita napisan tekst. Ima i slušalicu u uhu te je primjereno odjeven. Sve snimke se čuvaju na kazetama u njihovoj velikoj biblioteci. Dovoljno je upisati naziv voditelja i dođe se do željenog sadržaja. Pokazali su nam i studio u kojem se snima Potjera i lift kojim se prevoze velike nagrade (npr. Golf) za natjecatelje u kvizovima. Imaju i posebnu sobu sa zvučnom izolacijom u kojoj se snimaju glasovi i razni zvukovi. U njoj se ne smije biti dulje od pola sata jer može doći do oštećenja bubnjića.

Bilo je zanimljivo sve to vidjeti i čuti. Iznenadio sam se jer na televiziji sve izgleda veće nego u stvarnosti. Za svaku emisiju i vijest potrebno je puno vremena i truda. Ponosan sam što imamo vlastitu radioteleviziju.

Patrik Pucko, 5.b

PUTOVANJE U VUKOVAR -
IZLET KOJI SE PAMTI

Dana 23. i 24. 4, naš razred posjetio je Vukovar. Krenuli smo oko pet sati ujutro i stigli oko devet sati.

Vrijeme u autobusu brzo nam je prošlo u razgovoru, slušanju glazbe i druženju.

Kad smo stigli u Vukovar, prvo smo u hostelu imali predavanje općenito o Domovinskom ratu, a nakon toga razgledavali smo tenkove i ostala vojna vozila te slušali priče branitelja o nagaznim minama i kako se pravilno zaštititi. Posjetili smo

Gradski muzej Vukovar i Muzej vučedolske kulture gdje smo naučili koliko su Vučedolci bili napredni.

Obišli smo i Vukovarski vodotoranj s kojega smo dobili širi i bolji pogled na cijeli grad. Nakon vrlo emotivnog dana navečer smo se malo opustili odlaskom u diskoteku. Takvo opuštanje i zabava svima su nam dobro došli.

Drugi dan posjetili smo Memorijalni centar na Trpinjskoj cesti gdje su naši branitelji uspjeli zaustaviti i uništiti više od trideset tenkova. Posjetili smo i masovnu grobnicu na Ovčari te čuli priču o Zdenku Novaku – čovjeku koji je iskočio iz autobusa i preživio taj strašni događaj. Nedaleko od grobnice nalazi se Spomen-dom „Ovčara” koju smo isto posjetili i saznali više o njoj. Na tom mjestu sačuvana su vrata i krov logora koji se nalazio na tom mjestu. Kasnije smo otišli i na Memorijalno groblje, a zatim u Vukovarsku bolnicu gdje je sačuvana većina stvari iz rata. Otišli smo i u Crkvu svetog Filipa i Jakova te na kraju na kviz znanja gdje smo osvojili treće mjesto. Ovaj izlet bio je emotivan i težak, ali sretna sam i zahvalna što sam iz prve ruke naučila više o povijesti svoje zemlje. Iz Vukovara smo otišli bogatiji za još jednu školsku uspomenu, ali zahvalniji na svemu što danas imamo.

- Anđela Ivček, 8.a

škola u prirodi

TERENSKA NASTAVA

27. 5. 2025. učenici 4. razreda Osnovne škole Jakovlje, područne škole Igrišće i Kraljev Vrh išli su u školu u prirodi u Istru. Izlet je trajao tri dana, od 27. 5. do 29. 5. Krenuli smo autobusom u 7 sati. Vozili smo se nekoliko sati uz odmore. Usput smo pokupili vodičicu.

Ona nam je govorila zanimljive stvari. Kad smo došli u Pulu, išli smo razgledati pulsku Arenu. Tamo smo naučili mnogo zanimljivih informacija o Areni. Zatim smo išli u Fažanu, gdje smo ručali. Nakon što smo pojeli, mogli smo si nešto kupiti na štandovima. Skoro sve cure su kupile ljepljive igračke za stiskanje. Nakon ručka i kupovine išli smo na brod. Brod nas je vozio do Nacionalnog parka Brijuni. Svima nam je bilo zabavno na brodu. Kad smo došli do Brijuna, ušli smo u vlakić koji nas je vozio po otoku. Vidjeli smo mnogo biljaka, terene za golf i životinje. U vlaku je bila vodičica koja nam je govorila zanimljive stvari o otoku, iako baš i nisu svi slušali. Kad smo došli do malog zoološkog vrta, vlak je stao pa smo svi malo prošetali i razgledavali životinje. Vidjeli smo zebre, magarce i još neke životinje. Čak smo vidjeli i jednog slona. Nakon nekog vremena opet smo išli u vlakić. Vlakić nas je doveo do muzeja, gdje smo vidjeli preparirane životinje i još neke zanimljive stvari. Nakon muzeja išli smo do kafića, gdje smo mogli kupiti sladoled i sok. Blizu kafića bila je i suvenirnica. Nakon suvenirnice i kafića, išli smo na brod koji nas je doveo do Fažane. Dok smo se vraćali brodom, mnogo galebova je letjelo oko broda, što je bilo jako zabavno. Čak su ih neki i hranili. Kad smo došli u Fažanu, ušli smo u autobus i krenuli prema Rovinju. U Rovinju smo imali sobe gdje smo prenoćili. Kad smo došli do hotela, prvo smo išli na večeru u samoposlužni restoran, a zatim smo išli u sobe. Sobe su bile u redu, ali se meni baš i nisu jako svidjele. Zatim smo išli na spavanje.

Drugi dan smo, nakon doručka, išli u mjesto Funtana, gdje smo išli u Dino park. U Dino parku smo se odlično zabavili. Bili smo na raznim vožnjama. Vozili smo se u brodu koji se ljuđa, na vrtuljku, vlaku smrti... Osim vožnji smo se i šetali. Bili su i plastični dinosauri koji izgledaju kao pravi. Kad se stisne gumb, dinosaur se može kretati. To mi je bila najdraža stvar u Dino parku. Gledali smo i predstavu koja mi je također bila odlična. Nakon predstave mogli smo si nešto kupiti. Ja sam kupila plišanog dinosaura. U Dino parku smo se odlično proveli. Nakon Dino parka išli smo u restoran na ručak. Nakon ručka išli smo u zvjezdarnicu. U zvjezdarnici nam je netko održao zabavno predavanje o svemiru. Bilo je jako zanimljivo. Naučili smo da je svjetlost spora, da ima zvijezda koje su veće od Sunca i još mnogo zanimljivih stvari. Nakon predavanja gledali smo Sunce kroz teleskop i vidjeli smo jako veliki teleskop. Nakon zvjezdarnice vratili smo se u Rovinj. Kad smo došli, imali smo vremena da se okupamo u moru pa smo se, nakon večere, išli okupati. More je bilo hladno, ali je bilo jako zabavno. Na plaži smo igrali neke igre i bacali kamenčiće u more.

Nakon toga smo opet malo išli na plažu, gdje smo igrali igre i bacali kamenčiće u more. Zatim smo išli spavati. Treći dan smo, nakon doručka, išli do Huma. Hum je najmanji grad na svijetu. Tamo smo vidjeli vrata Huma i razgledavali. Zatim smo išli u suvenirnicu si nešto kupiti. Malo smo se odmorili u vanjskom kafiću koji ima predivan pogled. Nakon toga išli smo do Fužina. Kad smo došli do Fužina, malo smo se prošetali pokraj jezera Bajer. Zatim smo ručali u restoranu. Nakon ručka išli smo u špilju Vrelo, gdje smo naučili što su stalaktiti, stalagmiti i stalagnati. Naučili smo i kako je špilja otkrivena. Nakon špilje smo se vraćali kući. Stali smo u McDonald's. Mislim da je svima to bio najdraži dio dana. Nakon što smo pojeli, nastavili smo put kući.

Svi smo se jako dobro proveli. Meni je bilo odlično, samo mi se sobe baš i nisu jako svidjele, kao ni hrana u restoranu u koji smo išli na doručak i večeru. Sve ostalo bih voljela ponoviti.

Doris Bočina, 4,a

Gruntovčani u kazalištu Kerempuh

Posjetio sam sa svojim prijateljima iz razreda i profesorima kazalište Kerempuh koje se nalazi u centru Zagreba, u njegovoj najdužoj ulici Ilici. Gledali smo predstavu Gruntovčani koja je nastala po poznatoj televizijskoj seriji.

Predstava je dugo trajala, imali smo i pauzu nakon prvog dijela, ali je meni vrijeme brzo prošlo, jer je bila zanimljiva i duhovita. Glumci su govorili kajkavskim narječjem koje je meni blisko i zbog toga su mi bili još zabavniji! Radnja predstave je osuvremenjena i zaplet se temelji na gradnji ceste u selu i reakcijama koje ona izaziva kod stanovnika. Meni je najbolji lik bio Matula jer je imao smiješne komentare na novonastalu situaciju u selu. Pojedini glumci su imali više uloga i ja im se divim na trudu koji su morali uložiti da nauče tekst i pripreme se za predstavu.

Predstava Gruntovčani je najzanimljivija predstava koju sam do sad pogledao u kazalištu i svakako bih ju svima preporučio. Nadam se da ću uskoro opet svratiti do Kerempuha na još neku isto tako dobru predstavu.

Mihael Kovačec, 8.b

UČENIČKI RADOVI

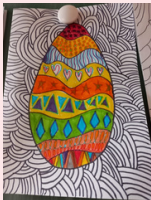
Neobičan događaj

Blizilo se kraj školske godine i vukao sam se iz škole kao kornjača. Put kojim sam išao ide kroz park u kojem se u to dobo obično igraju djeca, no toga dana u parku nije bilo nikoga. Sve je bilo tiho, čak ni ptice nisu pjevale. Bilo mi je jezivo, a onda sam začuo šum iz grma.

Stao sam kao kip, šum se ponovio, a grm se zatresao. Srce mi je kucalo kao ludo. Od straha se nisam mogao pomaknuti kada je iz grma izletjela vrećica. Krenuo sam u nazad, ali mi se vrećica približavala. Zaustavio sam se, a iz grma je izletjela druga vrećica, koja se zaletjela u prvu vrećicu. Nastalo je komešanje, šuškanje i čulo se zavijanje. Bio sam u šoku i želio sam samo nestati s tog mjesta. Baš tad mi je zavibriao mobitel. Počeo sam trčati kao najbrži sprinter na svijetu. Kada sam došao kući, ruke su mi se toliko tresle da nisam mogao otključati vrata. Ušao sam u kuću i bacio se na trosjed. Kroz glavu mi je prošlo tisuću misli, ali sam znao da mi prijatelji neće vjerovati pa sam išao natrag sve to snimiti. Kada sam tamo došao, stisnuo sam dio vrećice, a kroz otvor je izašla mala, siva, čupava glavica. Iz druge vrećice izađe još manja, crna čupava maca.

Počeo sam se sebi smijati kako su me mogla ta dva mala stvorenja prestrašiti. Mace su bile umiljate i uzeo sam ih kući s nadom da će mi roditelji dozvoliti da ih zadržim.

Petar Mikulić, 5.b

Ines Horvatić, 3.a

UČENIČKI RADOVI

Knjižnica je čarobno mjesto

Knjižnice su važna mjesta u našim školama. U našoj školi imamo jednu knjižnicu koja se nalazi na prvom katu. Naša knjižnica posebna je i po tome što se u njoj odvija nastava iz Glazbene kulture i zato je još čarobnije mjesto. Ona spaja dvije umjetnosti – književnost i glazbu.

Knjižnica je jedno važno i čarobno mjesto u kojoj djeca i odrasli posuđuju knjige za čitanje.

Kad ne bi bilo knjižnica i knjiga, ne bismo znali čitati, pisati i pravilno izgovarati riječi. U knjižnici bi se mogle održavati razne zabave na koje bi bili pozvani svi učenici. Zabave bi se održavale jednom mjesečno, petkom popodne. Iz svih bi knjiga izašli likovi koji bi razgovarali s djecom i odgovarali im na sva njihova pitanja, a također bi zajedno i čitali razne bajke i priče. Bilo bi tu i grickalice, sokova i slatkiša. Tako bi sva djeca mogla učiti na zabavan način. Takve zabave održavale bi knjižničarka i učiteljica Matea iz Hrvatskog jezika.

Bilo bi jako zabavno i poučno i potaknulo bi djecu na više čitanja.

Za mene je knjižnica jedno posebno i čarobno mjesto na kojem posuđujem različite knjige. Volim čitati lektire jer u njima uvijek nešto novo naučim i pošteno se zabavim. Voljela bih kad bi se knjižnica u budućnosti proširila i kad bi se u nju dodalo još zanimljivih knjiga.

- Petra Pintar, 6.a

Proljeće u mom kraju

Proljeće započinje 21. ožujka, a završava 21. lipnja svake godine. U mom kraju temperatura i vrijeme tada su vrlo promjenjivi. To je razdoblje šašavo, lijepo i nepredvidivo. U rano proljeće temperatura još nije najidealnija za igru vani, uglavnom je niska. Tada počinje rasti cvijeće koje nam daje rane znakove proljeća. Livade se šarene raznim bojama i miriše različitim mirisima. Na drveće se vraća predivno lišće i krenu rasti pupovi. Nažalost vremenske prilike poput mraza često uništavaju rane plodove. S juga dolaze razne ptice selice, a u mome dvorištu lastavice se vraćaju u svoje gnijezdo. Po poljima u mojoj ulici ljudi počinju sijati razne plodove. U vrtovima sade paprike, krastavce, rajčice, ciklu, krumpir i slično. U proljeće mi je najdraži događaj moj rođendan jer ga mogu proslaviti s prijateljima u prirodi. Jedino što je loše u proljeće jest to što škola još traje.

Proljeće je najljepše godišnje doba. Puno je boja, mirisa i zvukova. Ipak proljeće ne može nadmašiti ljeto jer ljeti ima puno više lijepih događaja i nema škole. Nema veze što mi nije najdraže godišnje doba, idalje mi je lijepo i voljeno.

- Filip Vodopija, 6.a

Knjiga za sva vremena

Velikom porastom uporabe elektroničkih uređaja i interneta knjige se sve manje čitaju, ali to ne znači da su zaboravljene. Moja najdraža knjiga je Nož - psihološki triler čija se radnja odvija u Norveškoj, a napisao ju je norveški autor Jo Nesbo.

Knjiga prati glavnog lika Harryja Holea čiji se život preokrene nakon što sazna za ubojstvo svoje bivše žene. Otežan tugom i brigom vraća se natrag u Oslo kako bi pronašao ubojicu i osvetio se. Međutim, istraga neće biti laka jer je kao bivši muž i sam stavljen na listu sumnjivaca. Dolazeći na mjesto zločina ubrzo primjećuje da se mnoge stvari ne poklapaju kao ni video s kamera koje je postavio za sigurnost prije rastave. Ne dobivajući očekivanu pomoć od policije sam počinje istragu u kojoj broj sumnjivaca nije malen. Najbitnije sumnjivci su oni koji su imali kontakt ili odnos s njegovom bivšom ženom, kao što su njezin šef, prijatelji te bivši dečko. Pronalazak ubojice nije lagan jer Harry ubrzo saznaje da je svatko od njih počinio nekakav zločin, ali i ubojstvo. Nakon prometne nesreće počinje spajati dokaze i pronalazi ubojicu - svog najboljeg prijatelja koji se poslije ubije. Vrhunac knjige bio je napet i preporučila bih je svima. Knjiga prikazuje mračnu stranu ljudi, a pouka je da su oni najbliži nama ti koji nas mogu najviše povrijediti. Sama radnja i njezin tijek su dobro su osnovani zbog čega je knjigu bilo teško zatvoriti. Mislim da bi ovu knjigu svatko trebao pročitati barem jednom jer prikazuje drugu, odnosno mračnu stranu čovjeka i njegova uma.

Gabriela Grgec, 8.a

4.b

UČENIČKI RADOVI

Proljeće u mom kraju

Proljeće u mom kraju stiže 21. ožujka. S proljećem dolazi toplije vrijeme i sve se budi.

Sve biljke počinju cvjetati i razvijati plodove, a životinje se bude iz zimskog sna. Vani je mnogo boja i sve se šareni od svakakvih biljaka. Neke ptice se vraćaju iz toplijih krajeva pa se po cijele dana čuje dražesan pjev. Vrijeme je vrlo toplo i sunce stalno sija. Ponekad padne kiša, no brzo prođe. Zbog tog toplog vremena djeca se stalno igraju po parkovima. Mnogi ljudi stalno se šecu i rade raznovrsne aktivnosti na otvorenom, no nisu svi stalno toliko slobodni. Neki se moraju baviti vrtom ili, naprimjer, obrezivati voćke. Neki se pak muče s alergijama. Kao i svako godišnje doba, i proljeće ima svoje dobre i loše strane. Međutim, meni će uvijek biti najdraže jer su dani duži, a vrijeme toplije. Također osjećam da su i ljudi topliji i veseliji, a to je zato što se sva priroda budi.

Sara Novosel, 6.B

Lana Kostanjčar, 4.a

Čarobne cipele

U dalekom selu živio je princ sa svojom velikom obitelji. Svi su ga voljeli.

Princ je volio žarko sunce, šum vjetra i miris trave. Sve bi bilo u redu da nije bio tako sramežljiv i nespretn. Zbog toga se nije želio ni s kim družiti. Nije imao hrabrosti za to. Jedini kome je vjerovao bio je njegov vjerni sluga. Princ je bio sve tužniji i nesretniji. Svi na dvoru bili su zabrinuti za njega. Potražili su pomoć mudre seoske žene. Rekla im je da pronađu čarobne cipele koje izgledaju poput njegovih. Svi su krenuli u potragu. Tražili su dan i noć. Svugdje su ih tražili, ali takvih cipela nigdje nije bilo. Svi su odustali od potrage osim vjernog slugu. Vjerovao je u princa i želio je da i on počne vjerovati u sebe. Jedno jutro princ začuje kucanje na vratima svoje sobe.

Sluga mu je donio čarobne cipele poput njegovih. Princ povjeruje da su čarobne. Obuje ih, a one mu šapnu: "Pokušaj, možeš ti to, samo hrabro!" Princ je u njima mogao sve što poželi, osjećao se sigurno. Ponosno je hodao u njima među ljudima. Vjerovao je da su posebne. Dani su prolazili, a princ je bio sve spretniji. Počeo je nositi i ostale cipele koje je imao. Hrabri princ se nije više sramio. Zavolio je sebe ovakvim kakav je. Bio je sretan.

Vratio je vjeru u sebe. Više mu nisu trebale čarobne cipele.

Patrik Pucko 5.B

UČENIČKI RADovi

Moj uzor

Za mene uzor znači biti osoba na koju bismo se mogli, ali i trebali ugledati. Također uzor je osoba koja bi nas svojim djelima i riječima mogla odvesti na pravi životni put. Mislim da je bitno da u životu biramo samo dobre uzore kako bismo u budućnosti i mi postali takvi. Zato ću ja sada pisati o svojoj mami. Moja mama zove se Kristina i ima 37 godina. Ona je moj uzor postala još od malih nogu. Moja je mama uvijek uz mene. Uvijek mi pomogne i uvijek je tu da me utješi kad je teško ili da me bodri. Svaki dan gledam svoju mamu i razmišljam koliko se ona kroz život morala truditi da bi postigla sve što sada ima. Ona ima odličan posao, ima mnogo prijatelja i vrlo je vješta tako da bi se moglo reći da joj sve ide od ruke. Ja sam u vrlo dobrom odnosu sa svojom mamom i s njom mogu razgovarati gotovo o svemu. Svakim se danom sve više trudim biti kao ona. Jako sam zahvalna što me dobro odgojila. Također jako volim provoditi vrijeme s njom i smatram da nas baš ta druženja još više zbližavaju i da na taj način mogu mnogo toga naučiti od nje. Iako sam s mamom u odličnom odnosu, često se znamo i posvađati i uvijek mi bude jako žao zbog toga. Mislim da je te naše male svađe pogode jednako mnogo kao i mene.

Nadam se da ću u budućnosti biti baš nalik njoj te da ću biti uspješna i da ću dobro odgojiti svoju djecu kao što je ona mene. Smatram da svatko u životu treba imati svoj uzor te da je uz njih sve lakše. Na kraju dana zahvalna sam svojoj mami što me nikad nije zanemarivala ili učinila da se osjećam manje vrijednom. Volim te, mama.

- Laura Štirjan, 6.b

Moj zavičaj

Kaj je meni moj zavičaj?
To je brežuljek kaki najlepší raj.

Ovde tički popevaju s neba,
tu se imam kaj mi treba.

Al ni mesta mi lepšega znaj,
nek moj lepi rodni kraj.

Nik dar nem prešla z moju kraja,
takev mi je vredniji od nekteruga gaja.

Sunce ovde greje, a vetrek puše,
od tud se vidi i Božje duše.

Meni srce već popeva,
naj mi glava manje zeva.

Najlepše je kad sam doma ja,
kre brežuljke svetlosti zavičaja.

Klara Hodak, 6.a

Dino Burejić, 4.a

UČENIČKI RADOVI

Razumije li me sredina u kojoj živim?

U današnjem svijetu prepunom ratova, sukoba, zadirkivanja i osuđivanja potrebno je pronaći svoj mir. Uvijek će biti ljudi koji će te osuditi i kojima neće odgovarati način na koji živiš, ali na kraju dana to je samo njihovo mišljenje. Ljudi će biti zavidni, željet će vidjeti tvoj neuspjeh i zato se trebaš okružiti ljudima koji poštuju i cijene tvoje najbolje izdanje.

„Trebaš izgraditi svoj karakter“, govorila sam sebi. „Moraš biti najbolja verzija sebe, možeš ti to i uspjeh ćeš.“ Smatram da me ponekad moja obitelj ne shvaća dovoljno ozbiljno. U obitelji sam najmlađa i imam starijeg brata. Kao mala uvijek sam se lako ljutila jer sam mislila da nije lijepo što me zezaju, ali utjeha mi je bila što sam mlađa i mislila sam da imam vremena naučiti neke stvari. Mama mi je rekla da trebam oćvrsnuti pa sam odlučila tome stati na kraj i poslušati njezin savjet. Želim se ponašati odraslije i ne želim više biti predmet zezanja. Danas me ne diraju tuđi komentari i mišljenja. Zapravo kada se netko našali, uvijek se i ja dobro nasmijem. Mislim da je to zbog moje zrelosti. Stvarno mislim da sam izgradila svoj karakter. Moj brat bio je odličan u školi i želim biti uspješna kao i on, a možda čak i bolja. Učitelji mi govore da smo totalne suprotnosti. Ja se trudim i borim malo više. Želim pokazati svima da mogu i da želim. Volim svoje prijatelje i velika su mi podrška. Cijene me onakvu kakva jesam. Obitelj mi je vjetar u leđa i razlog zbog kojeg volim živjeti i zbog kojeg živim.

U budućnosti želim postati dobar čovjek, pokazati kako sam odgojena i svijetu dati najbolju sebe. Želim se okružiti ljudima koji me vole onakvu kakva jesam. Nadam se da ću uspjeti u svakom svom cilju i da ću ostvariti sve svoje snove. Želim da mi je samo nebo granica.

Paola Kereša, 7.c

Moja ulica

Moja ulica zove se Sljemenska ulica. U njoj živim od svoga rođenja. U ovoj ulici nema puno ljudi. Kroz moju ulicu najčešće se čuje dječji smijeh i lavež pasa. Ona se nalazi u Kraljevom Vrhu nedaleko od Jakovlja.

Moja ulica je češće vesela nego mirna. Često se u njoj odvijaju razna slavlja, a ponekad je tiho i mirno. Moja ulica nema puno betona, najviše je trave. Mojom ulicom teče potočić uz koji ima i malo kamenja, a ponekad uz njega skakuću i žabice. Brežuljci su puni cvijeća pa tako i pčela i bumbara. Kuće su velike i razmaknute jedna od druge, a ljudi veseli i pozitivni. Po puteljcima se šire cvjetovi, a ponekad nebom lete leptiri. Često se mojom ulicom širi miris kave. Ljudi su uvijek nasmijani i rado pomažu jedni drugima. Pravo je čudo da u ovoj ulici ima toliko ljepote.

Jako volim svoju ulicu i nikad je ne bih mijenjala.

Možda nije savršena, ali je moja i meni je u njoj sva sreća. Posebno je volim jer u njoj imam uspomene vrijednije od zlata. Sljemenska ulica meni je savršena, pa neka sam jedina koja to kaže.

- Karla Hodak, 6.a

Doris Bočina, 4.a

UČENIČKI RADOVI

Moja mama

Moja mama se zove Silvija. Ima 37 godina. Po zanimanju je prodavačica. Važna mi je i jako ju volim. Niska je i mršava. Lice joj je okruglo, lijepo i ozbiljno. Oči su joj zelene i sitne. Kosa joj je plave boje, ravna, uredna i počesljana. Moja mama voli nositi trenirke. Druželjubiva je, tolerantna, suosjećajna i nježna. Zajedno provodimo vrijeme pričajući o njezinoj prošlosti te što bismo htjele raditi u budućnosti. Volim kad s mamom sadim cvijeće.

Mia Seničić, 3.b

Tia Dragač, 4.b

Moja torba

Moja torba se zove Milica. Ljubičaste je boje, ovalnog je oblika i visoka 46 cm. Ima sliku vile s leptirima, privjesak, 5 džepova, svjetlucave trake i malog leptira. U njoj nosim pernicu, knjige, fascikli i bocu za vodu i neke sitnice. Milica voli kad nema zadaće i kad ne treba nositi puno knjiga. Mrzi kad je dečki vuku. Milica je sjajna! Ima dosta mjesta za sve i uvijek navija za mene kad pišem test. Uvijek je tu za mene i zauvijek bude.

Sara Cipek, 3.b

4.b

Moja mama

Moja mama se zove Romana. Ima 45 godina. Radi kao laborantica i jako je volim. Srednje je visine i dosta je jaka. Lice joj je okruglo i vedro. Kad dobijem dobru ocjenu, lice joj je veselo, a kad napravim neku glupost, lice joj se uozbilji. Oči su joj smeđe, okrugle i vesele. Ima kratku smeđu kosu. Uvijek je počesljana i uredna, ali čim puhne vjetar postane raščupana. Voli nositi džempere i trenirke, a za posebne prilike se voli srediti. Ljubičasta joj je omiljena boja, a crnu ne voli. Jako je druželjubiva i poudana. Volimo skupa peći kolače i prižati o školi. Jako sam sretna što imam tako dobru mamu.

Ana Klančir, 3.b

4.b

Ljubav

UČENICI RADOVI

Dijamantne pjesme

Velika, mala

Leprša, cvjeta, grije

Sreća, cvijeće, crvena, svijeće

Rastre, razvija se, smije

Obitelj

- Laura Štirjan, 6.b

More

Mama

Lijepa, draga

Kuha, pomaže, čisti

Ljubav, oči, nježnost, vedrina

Sjaji, šareni se, smiješi

Kraljica

- Dea Strugar, 6.b

Plavo, beskrajno

Šumi, ljulja se, miluje

Valovi, školjke, pijesak, obala

Zapljuskuje, nosi, grli

Jadran

- Jan Vdović, 6.b

Učitelj

Pametna, dramatičan

Govori, pamti, sluša

Ploča, klupa, kreda, e-dnevnik

Bilježi, više, razgovara

Škola

- Nikolina Krminac, 6.a

Navijač

Strastven, glasan

Navija, pjeva, skače

Zastava, dres, šal, tribina

Gleda, više, slavi

Dinamo

Jan Vdović, 6.b

Moje Zagorje

Zagorje mi je lepi kraj,
bregi zeleni celi raj.
Tam se sonce lepo smeje,
A vetrič z granja tiho grebe.

Na bregu su hižice bele,
vrtovi puni boja i pčele.
Zvone crkva i dječji smeh,
Zagorje diše za mir i smeh.

Matija Petrovič, 6,a

Moj kraj

H mojem zavičaju pesi bečiju
I babice po selu hodiju
Deca po ulici bežiju
Dok mame kavu piju.

Dok pčele pri padu zujíju,
Bele rode po nebu letíju.
Kad se smrači i tišina legne
Zvijezda se pune po nebu segne.
One mi šapuču dok ležim v travi
Da je h mojem kraju najlepše
boravit.

Moj lepi kraj

Tam gde cvrkuće ptičji glas,
gde je mir i zelen kraj,
tam je moje srce, raj-
tam je moj najlepši kraj.

Kad se večé polako spusti,
mir i tišina sve nas pusti,
zvezde sjaje nad tim krajem,
duša diše noćnim sjajem,
tu je sreća-tu je raj,
tu je moj najlepši kraj.

Laura Štirjan, 6.b

Gabriela Đunđek Brezec, 6,b

Učenica generacije

Biti učenica generacije nije samo priznanje za izvrsne ocjene i uzorno vladanje, već i potvrda truda, upornosti i ljubavi prema obrazovanju i znanju. Ova titula pripada onima koju nisu stali kod školskih udžbenika već tražili dalje, oni koji su grijali stolice dok su drugi ležali, oni koji bez obzira na što su im drugi govorili nisu odustajali. Svaki učenik/ca generacije ima svoju priču, a evo i moje.

Još uvijek se sjećam prvog razreda, u početku nisam mogla dočekati da sjednem u školsku klupu i da upoznam nove prijatelje, no nakon što sam ušla s mamom shvatila sam da neće biti tako bajno. Tako da dok su druga djeca, moji kolege i prijatelji, mirno sjedili sa svojim roditeljima ja sam sjedila s mamom u kutu, sa suzama koje nisu prestale padati. Godinama poslije to sjećanje nisam uspjela zaboraviti, ali ni moji prijatelji. Onda je došao i peti razred, novi predmeti i učitelji, korona i prva operacija, to je bila jedna od zabavnijih godina. 2 godine kasnije došao je i 7 razred, došli su fizika, kemija i biologija što je jednim dijelom otežalo stvari ali me nije zaustavilo. I na kraju je napokon došao i 8 razred, kraj osnovne škole i početak novog poglavlja u životu i obrazovanju. Ovaj tjedan počinju upisi u srednju školu i otprilike znam gdje bi htjela ići, u matematičku gimnaziju. Kroz godine moju interesi su se mijenjali, od sviranja gitare, crtanja do čitanja i streličarstva, s kojim sam se najkraće bavila ali se najbrže približilo mom srcu.

Nadam se da ću uspjeti upisati srednju koju želim i da će se moji snovi ostvariti.

Ana Tomašić, 8.b

Generacija 2024./2025.

8.a

8.b

Razrednici Daniela Razum,
Krunoslav Knežević
i Željko Špoljarić

